

DVO ELEGIARVM LIBRI
HENRICI GLAREANI
HELVETII AD
VLDERI
CVM
ZINLIVM
DOGGIVM.

AD ERASMV M ROTERODAMVM
IMMORTALE ET VNICVM
BELGARVM DECVS,

ΕΚΑΤΟΣΤΙΧΟΝ.

SOmnus iners hoies, mutūq; inuaserat orbē
Presserat & terram nocte silente quies,
Ipse soporifero ponēs mea mēbra grabato
Occubui, & tenebris pene sepult⁹ eram:

Ecce sub obscuro uisa est tua musa barathro
Ante oculos uolitans protinus esse meos,
Non secus ac nebulis latitet si Phœbus opacis,
Aut sub nube aliqua candida luna meet.
Tum pepulit radijs quodcunq; obstabat amœnis,
Cessit & omne, illa subueniente, chaos.
Subtriciui, caput haud tenuem erecturus ad auram,
Quid uelit, ausculto. tum mihi chara loqui.
Illa uerecundo dum me uidet ore tacentem,
Auriculam prendens, uellicat atq; premit.
Cur me me, dixit, cur compellare uereris?
Cur nostros surda negligis aure sonos?
En uenio, quia doctiloquus sic iussit Erasmus,
Non titubes uotis præsto erit ille tuis.
Ilius Ambrosio quanq; frons nectare fusa est,
Atq; Helicon sacro lauerit amne comam.
Nec tamen exiguum paruo de flumine riuum,
Nec tremulæ spernet stammina rauca lyræ.
Iceler, optatum inuenies, & habebis amicum
Quem dare non alium sæcula posse putes.

F 2 **D**ixerat,

LIBER PRIMVS

Dixerat, & sonitus blanda cum uoce recessit,
Inq; leuem uolitans aera prapes abit.
Excutior uisu, uideo cecidisse figuram,
Cui responderem nemo nisi aura fuit.
Ergo o praesidium, & spes iucundissima uitae.
Dux & iter uerae dulcis Erasme uia.
Ausculata, tua musa meis discessit ocellis,
Illi debueram pauca uerba loqui.
At quia discessit, nec sit cui singula dicam,
Hac iussi musam uerba referre meam.
Scilicet ut dignas tibi uir doctissime grates
Offerat, id quae non bene posse reor.
Nanq; ego cui moduli, cui nec sit culta **M**inerua,
Qui possim dignum ludere quaeso melos?
Nec tibi pro meritis quas dicam nosco carmenas,
Da ueniam modulis, ingenioq; meo.
Sunt mihi raucifono stridentia carmina plectro,
Et tenuis surdo murmure uena data est.
Clauserunt placidae dirceia flumina **M**usae,
Et mihi Parnasi blanda fluentia negant.
Arida uix mihi **C**lytorio sitis amne leuatur,
Vix mihi **S**almacidos mollia damna patent.
Si tibi raucidula stridentem uoce cothurnum
Percutiam, dices heus miser ito foras.
Si rursus citharam plectro crepitante fatigem,
Nania inest dices carmine barda tuo.
Quid pie Erasme canam? nisi garrulus inter olores
Argutos strepitem coruus & anser iners.

Qutinam

ELEGIARVM.

Qutinam andini mihi sit facundia cantus,
Et sint pelignæ carmina docta lyræ.
Te canerem longo, uir præstantissime libro,
Nullaq; pars uacuo margine abiret iners:
At longe tua me probitas, tua uiuida uirtus
Vincit, & est uersu non bene picta meo.
Quæ natura sagax imis tenet abdita ualuis,
Tota intra ingenium scis posuisse tuum.
Tuq; oculis certus, cœlestia regna subintras,
Tu penetras summi limina celsa poli.
Quot sint, quæ rerum species, quæq; orbis origo,
Vtq; locum capiant quæq; elementa suum.
Splendida quo rapido uoluantur sydera lapsu,
Vnde tuum lateat candidè phœbe caput.
Quidq; subobscuram cogat decrescere lunam,
Vnde pluat rosea discolor iris aqua.
Quæ solidas quatiat uiolenta potentia terras,
Cur uolitent dubio fulmina sæua polo.
Cur scindant piceas horrenda tonitrua nubes,
Vnde ruat gelidis stridula grando globis.
Cur quod non cecidit sydus cecidisse putatur,
Et quæ sint refluï semina cæca maris.
Quæ subsint casu, quæ nam fortuna uoluet,
Perfida uentosis non bene recta rotis.
Cur sol Aethiopes urat, cur denigret Indos,
Cur minuat radios trux Arimaspe tibi.
Omnia pernoscis, maiori es dignus honore,
Quam tenui uersu commemorare queam.

LIBER PRIMVS

Roma uelut digne magno Cicerone superbit,
Et demostheneis attica turba sonis.
Septem urbes certant docto quæ patria Homero,
Treis genuit magnos Corduba clara uiros.
Vnum te solem, quæuis & sydera multa
Protulerint oris Belgica regna suis.
O lætum festumque diem, qui numine dextro
Te dedit in nostros mitis Erasme lares.
Qua scindit liquidus basileia mœnia Rhenus,
Qua sunt Heluetijs fœdera prisca uiris.
Est in te grâuitas matura, modestia prudens.
Socratici mores, caesariusque decor.
Ingenium felix, quo non præstantius ullum
Dotibus hisce tuis Attica terra tulit.
Sed te præcocibus, iam parcere uersibus opto,
O decus o Bataui gloria prima soli.
Tu dabis omnigenam matura in carmina uenam.
Tu dabis ad Musam calcar & arma meam.
Hactenus hæc, Bataua sydus uenerabile gentis
Lux Alemannorum candide Erasme uale.

AD ILLVSTREM D. RENATVM DVCEM AL-
LOBROGV M ET COMITEM VILLARII.

O decus Allobrogum magnorum altissima proles,
Magne RENATE Ducum.
Qua Rhodanus liquido iungit sua colla Lemanno,
Præcipitatque uada.
O Deus auspicijs & tam felicibus astris
Te dedit his laribus.